

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124206815
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3124206815.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Ivicy Čelkovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave - mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave - mestská časť Ružinov, Prievozská 2, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D. D., o zaplatenie 1.267,68 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 20Csp/46/2024-109 zo dňa 14. februára 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť mu 1.267,68 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 878,08 Eur od 05.10.2023 do zaplatenia titulom zmluvy o úvere, uzavretej medzi žalovaným ako dlžníkom a právnym predchodcom žalobcu (E., F.) ako veriteľom. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z výsledkov dokazovania. E., F. ako veriteľ uzatvoril s dlžníkom žalovanou na jej žiadosť dňa 05.04.2017 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o spotrebiteľskom úvere“, „úverová zmluva“). Úverová zmluva bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom internetu ako vyplýva zo záznamu o podpise zo dňa 05.04.2017. Na základe úverovej zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 1.460 Eur (deň čerpania úveru 05.04.2017), ktorý úver sa žalovaná zaviazala veriteľovi splácať v 95 mesačných splátkach po 26,62 Eur (z toho 1,18 Eur splátka poistného), splatných vždy do 22. dňa v mesiaci, počnúc 22.05.2017 so splatnosťou poslednej splátky dňa 22.03.2025, pri úrokovej sadzbe 13,70 % ročne. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 15,52 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 16,63 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v sume 2.444,10 Eur, lehota splatnosti 96 mesiacov. Podľa časti I bodu 5 úverovej zmluvy v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie vyzvaný. Podľa časti I bodu 7

úverovej zmluvy je spotrebiteľ povinný zaplatiť banke poplatok za poskytnutie úveru v sume 29,20 Eur a tento poplatok je splatný najneskôr k prvému dňu čerpania úveru.

3. Súd prvej inštalcie vec právne posúdil podľa § 39, § 40 ods. 4, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V prvom rade sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020. Zhodný prejav vôle

E., F. a žalobcu postúpiť pohľadávku z úverovej zmluvy zo dňa 5.4.2017 z E., F. na žalobcu vyplýva z predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, žiadosti o prevod a postúpenie zo dňa 4.10.2023, prílohy k nej, ako aj z oznámenia E., F. zo dňa 16.10.2023 o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanej. Keďže predmetom postúpenia mala byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd prvej inštalcie skúmal, či boli naplnené aj osobitné podmienky, ktoré zákon č. 129/2010 Z.z. vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu. Žalobca uvádzal, že jeho právny predchodca predčasne zosplatnil úver k 15.12.2021. Právo právneho predchodcu žalobcu žiadať od žalovanej splatenie celého úveru pred dohodnutou lehotou splatnosti v prípade, že sa dlžník s úhradou splátky omešká o viac ako 3 mesiace bolo zmluvnými stranami dojednané v časti I bod 5 úverovej zmluvy. Judikatúrou Najvyššieho súdu SR bolo ustálené, že podmienkou platnosti jednostranného právneho úkonu veriteľa - predčasného zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je aj to, aby veriteľ špecifikoval vo výzve pred uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka konkrétnu splátku úveru, pre nesplnenie ktorej predčasne a jednorazovo zosplatní celý dlh. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Cdo 197/2022 zo dňa 26.06.2024 konštatoval, že aby vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru bolo platné, je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú predčasne a jednorazovo môže zosplatniť celý dlh. Najvyšší súd SR dôvodil tým, že identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. Na tomto právnom názore zotrval Najvyšší súd SR aj v rozsudku

sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024. Ďalej súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, z ktorého vyplýva právny názor tejto najvyššej súdnej autority, podľa ktorého na to, aby vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru bolo platné, je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú predčasne a jednorazovo zosplatnil celý dlh. Na výzvu súdu učenú podľa § 150 ods. 2 CSP, aby žalobca uviedol, ktorou výzvou banka pred predčasným zosplatnením úveru vyzvala žalovanú na úhradu omeškanej splátky s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a aby predložil túto výzvu, žalobca vo vyjadrení zo dňa 03.02.2025 uviedol, že jeho právny predchodca upozornil žalovanú na možnosť predčasného zosplatnenia úveru listom zo dňa 02.11.2021 označeným ako tretia upomienka - pokus o zmiar, ktorý pripojil k žalobe. Z obsahu tejto listiny bolo súdom zistené, že ňou banka žalovanú vyzývala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy z predmetného úveru po lehote splatnosti v úhrnej sume 87,21 Eur v členení na istinu 43,68 Eur, úroky

35,49 Eur, úroky z omeškania 0,50 Eur, poplatky 7,54 Eur. Vo výzve je uvedené upozornenie, že ak žalovaná vyčíslenú dlžnú sumu okamžite neuhradí, banka uplatní právo na zaplatenie celej sumy úveru vrátane príslušenstva pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. V tejto výzve absentuje špecifikácia splátky (uvedením jej sumy a lehoty jej splatnosti), pre nesplnenie ktorej banka pristúpi k zosplatneniu úveru, ktorú náležitosť Najvyšší súd SR zhodnotil ako nevyhnutnú pre to, aby bolo predčasné zosplatnenie úveru platným právny úkonom. Mesačná splátka úveru bola dohodnutá v zmluve na sumu 26,60 Eur, a preto suma 87,21 Eur celkom zrejme predstavuje dlh titulom viacerých nezaplatených splátok, no nie je zjavné, ktorých splátok a za aké obdobie. Vo výzve banka tiež v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanej neposkytla dodatočnú lehotu 15 dní na splnenie omeškanej splátky, nakoľko od žalovanej vyžadovala okamžitú úhradu omeškanej časti dlhu.

Z predloženej výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 15.12.2021 vyplynulo, že banka touto listinou adresovanou žalovanej oznámila žalovanej, že banka využíva svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru z dôvodu, že žalovaná napriek predchádzajúcim upomienkam

neuhradila dlžnú pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy. Ani v tomto jednostrannom právnom úkone nie je konkretizovaná splátka (uvedením jej sumy a lehoty jej splatnosti), pre nesplnenie ktorej banka pristúpila k predčasnému zosplatneniu úveru. Nemôže tak ísť o platné predčasné zosplatnenie úveru. Keďže ku dňu 04.10.2023, keď mala byť postúpená pohľadávka z predmetnej úverovej zmluvy z banky na žalobcu ešte nenastal termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (termín konečnej splatnosti bol v úverovej

zmluve dohodnutý k 22.03.2025) a pohľadávka sa z dôvodu neplatného predčasného zosplatnenia úveru nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, banka nebola oprávnená postúpiť predmetnú pohľadávku na žalobcu v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Pre rozpor s uvedeným zákonným ustanovením je preto v zmysle

§ 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná zmluva o postúpení predmetnej pohľadávky voči žalovanej a na žalobcu neboli prevedené práva veriteľa z úverovej zmluvy. Absentuje tak aktívna vecná legitímácia žalobcu domáhať sa proti žalovanej zaplatenia peňažného plnenia vyplývajúceho z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1,

§ 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom na zásadu úspechu má plne úspešná žalovaná právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Keďže z obsahu spisu vyplýva, že žalovanej nevznikli žiadne trovy konania, súd vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

4. Proti tomuto rozsudku žalobca podal včas odvolanie, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nestotožnil sa s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, v zmysle ktorého ak právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 15.12.2021, pričom splátka, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nebola vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a následne v oznámení

o zosplatnení presne špecifikovaná, tak uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebolo platné z dôvodu neurčitosti právnych úkonov. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024, podľa ktorého sa dovolací súd nestotožnil s názorom, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného splatenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež uviedol, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať

z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ust. § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia 3 mesiace po splatnosti. V súčasnosti existuje zásadný rozpor ohľadom náležitosti zosplatnenia či výzvy, kedy dochádza k odlišnému posudzovaniu predmetnej právnej otázky súdmi na všetkých úrovniach. Podľa názoru žalobcu výlučne právny názor vyjadrený senátom

1Cdo možno považovať za vecne správny, majúci podklad v dotknutých ustanoveniach Občianskeho zákonníka, ale aj vo všeobecnej aplikačnej praxi súdov za obdobie od prijatia znenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (od 01.11.2008). Rozhodujúcimi argumentami sú: 1/ zákon takéto označenie splátky v zosplatňovacom úkone alebo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľovi neukladá ; ak by zákonodarca mal ambíciu túto požiadavku pretaviť do znenia posudzovaného zákonného ustanovenia, nič mu nebránilo tak urobiť;

2/ v predmetnej veci posudzované výzvy pred vyhlásením splatnosti či zosplatnenie z hľadiska obsahu uvádzajú celkovú dlžnú sumu, s ktorou bol dlžník tohto času v omeškaní. Priemerný spotrebiteľ má vedomosť o výške sumy, zaplatením ktorej zabráni zosplatneniu úveru, musí mať vedomosť o čerpaní úveru, jeho výške, o tom, ako ho spláca; 3 / špecifikácia splátky nemá v konečnom dôsledku žiaden pozitívny dopad na zvýšenie platobnej disciplíny spotrebiteľa, absencia špecifikácie splátky ho nestavia do nevýhodnejšieho postavenia; 4/ predmetnú otázku posudzovali súdy približne od roku 2008 do roku 2024 na všetkých úrovniach tak, že pre banky požiadavka špecifikácie splátky vo výzve zosplatňujúcej alebo vo výzve pred zosplatnením nevyplýva a až v roku 2024 došlo k zásadnej zmene. Aj keď sa súdna prax môže vyvíjať, nová argumentácia konajúceho súdu predstavuje zásadný zásah do právnej istoty veriteľov;

5/ predmetnú problematiku posudzoval dovolací súd pri riešení právnej otázky premlčania, konkrétne v rozhodnutí publikovanom pod č. R 29/23, kedy nevyhnutne musel posudzovať aj náležitosti jednotlivých výziev, pričom nedospel k záveru o tom, že by zákon veriteľovi ukladal povinnosť uviesť rozhodnú splátku v tej- ktorej výzve. Žalobca má za to, že výklad dotknutých zákonných ustanovení tak, ako ho urobil

súd prvej inštancie, nemôže v žiadnom prípade obstať, keďže v praktickej realite by veriteľ uvádzal v týchto právnych úkonoch rôzne splátky a spotrebiteľovi by táto informácia neprinesla žiadnu informačnú hodnotu. Spotrebiteľ by sa mohol dostať do informačnej asymetrie práve v prípade, keď by veriteľ uviedol vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka akúkoľvek omeškanú splátku, pretože spotrebiteľ by mohol nadobudnúť mylnú domnienku, že uhradením len tejto splátky zabráni zosplateniu, čo by sa však nemohlo stať. Poukázal na to, že predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka bolo s účinnosťou od 01.11.2024 novelizované, čím zákonodarcia s konečnou platnosťou problém vyriešil. Ani po novelizácii však nebude obligatórnou náležitosťou výzvy uvedenie konkrétnej splátky, postačujúcim údajom na platné zosplatenie bude uvedenie sumy, s ktorou je dlžník v omeškaní. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 640/2014 zo dňa 01.04.2015, týkajúci sa prehnanych formalistických požiadaviek všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy ako aj na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 796/2016 zo dňa 22. júna 2017, podľa ktorého právomoc všeobecných súdov vykladať zákony nemožno chápať tak, že by boli oprávnené vykladané ustanovenie zákona fakticky novelizovať. Podľa jeho názoru je riešenie uvedenej právnej otázky zo strany súdu v danej veci právne neudržateľné, pričom poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5CoCsp/12/2023 zo dňa 30.08.2024. Zo zákonných ustanovení vyplýva, že na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné, aby táto možnosť bola dohodnutá, aby bol dlžník v omeškaní aspoň 3 mesačné splátky a aby bol dlžník na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti veriteľom upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením tohto práva, pričom veriteľ vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ani v oznámení o zosplatení nie je povinný špecifikovať, s ktorou konkrétnou splátkou sa dlžník omeškal, a teda, pre ktorú splátku k zosplateniu došlo. Ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 15.12.2021, toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (sp.zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, sp.zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022, 7Cdo/26/2023 z 29.11.2023) pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 22.08.2021 (teda splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru predchádzala po dobu troch mesiacov a pre ktorej nezaplatenie mohol ako jedinej vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru) a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom spotrebiteľ bol na toto oprávnenie veriteľa upozornený podaním zo dňa 02.11.2021. Upozornenie v lehote nie kratšej ako 15 dní pred uplatnením práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka bolo veriteľom dodržané, pretože výzva bola žalovanému doručená dňa 05.11.2021 a k zosplateniu došlo podaním zo dňa 15.12.2021, a to bez ohľadu na text zosplatenia, ktorý vyzýval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy. Je zrejmé, že lehota pätnástich dní bola dodržaná a nemožno mať pochybnosti o postupe súladnom so zákonom. Poukázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax krajských súdov, konkrétne uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12CoCsp/1/2024 zo dňa 29.11.2024, sp.zn. 17CoCsp/7/2023 zo dňa 24.10.2023, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25CoCsp/12/2024 zo dňa 14.11.2024, sp.zn. 12CoCsp/39/2022 zo dňa 31.08.2023, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6CoCsp/20/2023 zo dňa 24.06.2024 uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 26CoCsp/1/2023, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3CoCsp/1/2022 zo dňa 30.03.2023.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

7. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Žalobca deklaroval vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP).

12. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

13. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

14. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd v prvom rade z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu možno konštatovať, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania.

16. Pokiaľ žalobca namietal porušenie práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení súdu prvej inštancie, odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá kritériám riadneho odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (napr.: rozsudok ESLP vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19.04.1994, č. 16034/90, bod 61). I Ústavný súd SR v tomto smere konštatoval, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (rozhodnutie sp.zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 03.07.2003). Súd prvej inštancie uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal

a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Z odsekov 1, 2 odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, čoho sa žalobca v konaní domáha, aké skutočnosti tvrdí, aké dôkazy označil a predložil na preukázanie svojich tvrdení a aké prostriedky procesného útoku použil. V ods. 5 odôvodnenia uviedol súd prvej inštancie jednotlivé dôkazy, ktorými vykonal dokazovanie a v ods. 6 aké skutkové okolnosti z vykonaného dokazovania zistil. V odsekoch 7 až 18 odôvodnenia citoval súd prvej inštancie znenie právnych noriem právnych predpisov, podľa ktorých právne posúdil zistený skutkový stav. Aplikácia daných právnych predpisov na zistený skutkový stav a hodnotenie vykonaných dôkazov popísané v ods. 19 až 23 odôvodnenia napadnutého rozsudku obsahujú úvahy súdu prvej inštancie, ktoré majú logickú postupnosť

a oporu v skutkových zisteniach. Súd prvej inštancie presne a jasne uviedol, ktoré tvrdenia považoval za preukázané a ktoré tvrdenia vyhodnotil ako nepreukázané. Zistený skutkový stav podriadil pod príslušné právne normy, ktoré vo veci aplikoval a túto aplikáciu vyjadril svojím myšlienkovým postupom. Odvolací súd je toho názoru, že formulácie použité súdom prvej inštancie v odôvodnení rozsudku sú určité a zrozumiteľné, odôvodnenie je ako celok presvedčivé a z hľadiska obsahu spĺňa aj kvalitatívnu požiadavku, a preto je nedôvodná odvolacia argumentácia žalobcu ohľadne nedostatku odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a porušenia jeho práva na spravodlivý proces z tohto dôvodu.

17. Čo sa týka odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, uplatnených žalobcom v odvolaní, odvolací súd ich podrobne preskúmal a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch. Hodnotenie vykonaných dôkazov obsahuje úvahy súdu prvej inštancie, ktoré majú logickú postupnosť a oporu v skutkových zisteniach. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav podriadil pod príslušné právne normy, ktoré vo veci aplikoval a túto aplikáciu vyjadril svojím myšlienkovým postupom. Odvolací súd je toho názoru, že formulácie použité súdom prvej inštancie v odôvodnení rozsudku sú určité a zrozumiteľné, odôvodnenie je ako celok presvedčivé a z hľadiska obsahu spĺňa aj kvalitatívnu požiadavku.

18. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, ako aj s jeho právnym posúdením. Prijaté právne závery súd prvej inštancie náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu, vo vzťahu k čomu odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP.

19. Na základe odvolacích námietok žalobcu odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dodáva:

20. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že zmluva o flexipôžičke, uzavretá medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu dňa 05.04.2017 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie sa následne v kontexte spotrebiteľského práva správne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní.

21. Podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami

s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že právny predchodca žalobcu (E., F.) uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom dňa 05.04.2017 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX (na diaľku prostredníctvom internetu), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 1.460 Eur (deň čerpania úveru 5.4.2017), ktorý úver sa žalovaná zaviazala veriteľovi splácať v 95 mesačných splátkach po 26,62 Eur (z toho 1,18 eur splátka poisťného), splatných vždy do 22. dňa v mesiaci, počnúc 22.5.2017 so splatnosťou poslednej splátky dňa 22.3.2025, pri úrokovej sadzbe 13,70 % ročne. Podľa časti I bodu 5 zmluvy v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie vyzvaný.

26. Podľa tvrdení samotného žalobcu (podanie zo dňa 03.02.2025) jeho právny predchodca upozornil žalovanú na možnosť predčasného zosplatnenia úveru listom zo dňa 2.11.2021 označeným ako tretia upomienka - pokus o zmier. Touto listinou, adresovanou žalovanej, právny predchodca žalobcu (E., F.) upozornil žalovanú, že eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 87,21 Eur, z toho istina 43,68 Eur, úroky 35,49 Eur, úroky z omeškania 0,50 Eur a poplatky 7,54 Eur. Vyzval žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s tým, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Zároveň upozornil žalovanú na právo banky odstúpiť od zmluvy. Ďalej z dokazovania súdom prvej inštancie vyplynulo, že výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, adresovaným žalovanej, právny predchodca žalobcu (E., F.) oznámil žalovanej, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku banky, z ktorého dôvodu v súlade s príslušnými ustanoveniami VOP a zmluvy o úvere dňom 15.12.2021 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 941,02 Eur, z toho istina 878,08 Eur, základné úroky 56,17 Eur, sankčné úroky 0,87 Eur, poplatky 5,90 Eur. Zároveň ju vyzval na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní od doručenia výzvy.

27. Podľa záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v uznesení sp.zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 „ v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“

28. Podľa záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v neskoršom uznesení sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 „...v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený“.

29. Rovnako, podľa záverov Najvyššieho súdu SR vyjadrených v uznesení sp.zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024 „...neuveď konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14. decembra 2020 uzavretej medzi právnu predchodkyňou žalobkyne Slovenskou sporiteľňou a. s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom v zmysle § 39 v spojení s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok postúpenia

bankovej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách,
v dôsledku čoho odvolací súd správne skonštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore.“

30. Napokon, podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 34/2025 „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ)“.

31. Odvolaciemu súdu je známe i rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, ktorého sa dovoľáva žalobca a podľa ktorého sa „dovolací súd nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplatneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplatnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplatnení; ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premičacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosti.“

32. Predmetné rozhodnutie sp.zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024 je však rozhodnutím ojedinelým, na ktoré súdna prax Najvyššieho súdu SR nenadviazala; naopak, z citovaných rozhodnutí (ods. 28 až 32) vyplýva jednoznačný záver Najvyššieho súdu SR, dokonca vo forme publikovaného judikátu, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný na základe ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve, upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, resp. v právnom úkone zosplatnenia presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže predčasne zosplatiť celý dlh.

33. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že výzva na splatenie úveru zo dňa 02.11.2021 a ani samotné predčasné zosplatenie úveru zo zmluvy o úvere zo dňa 15.12.2021 neobsahujú špecifikáciu splátky, pre ktorú sa dlh žalovanej zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 05.04.2017 predčasne jednorazovo zosplatiť.

34. Uvedené má v zmysle popísaných záverov najvyššej súdnej autority (čl. 2 ods. 2 CSP) za následok neplatnosť zosplatnenia úveru v zmysle § 565 v spojení s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

35. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne konštatoval, že v rozhodovanej veci neboli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky voči žalovanej z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého je možné postúpiť len takú pohľadávku zo spotrebiteľského úveru, ktorá je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo takú, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Postúpenie pohľadávky na žalobcu je preto v zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatné. Vzhľadom na to súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu dospel k správneému záveru, že na žalobcu neprešla pohľadávka pôvodného žalobcu (veriteľa), nestal sa veriteľom pohľadávky voči žalovanej uplatňovanej v prejednávanej spore, a preto nemá aktívnu vecnú legitímáciu, z ktorého dôvodu je nevyhnutné žalobu zamietnuť.

36. Pokiaľ žalobca v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nezohľadnil pri svojom rozhodovaní ustálenú súdnu prax najvyššej súdnej autority (čl2 ods. 2 CSP), spočívajúcu v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR č.R 29/2023 a ďalej sp.zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, sp.zn. 4Cdo/ 132/2021 z 15.12.2022,

7Cdo/ 26/2023 z 29.11.2023, odvolací súd uvádza, že žiadne z označených rozhodnutí najvyššieho súdu sa nezaobrá výslovne otázkou náležitosti výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. právneho úkonu vyhlásenia predčasnej splatnosti podľa § 565 Občianskeho zákonníka; sám žalobca v odvolaní uvádza, že ide o rozhodnutia, v ktorých sa najvyšší súd zaoberal počítaním plynutia premĺčacej doby v spotrebiteľských veciach.

37. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil.

38. Na základe týchto skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

39. Odvolací súd rozhodol i o trovách odvolacieho konania.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

43. Odvolací súd konštatuje, že podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP by žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná v celom rozsahu, patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže však žalovanej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd o trovách konania rozhodol tak, že nárok na ich náhradu úspešnej žalovanej voči neúspešnému žalobcovi nepriznal.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).